

ת"פ 26912/01/21 - מדינת ישראל נגד מנשה ישראל בטוניאשוילי

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 26912-01-21 מדינת ישראל נ' בטוניאשוילי
תיק חיצוני: 100815/2020

לפני	כב' סגנית הנשיא, השופטת נגה שמואלי מאייר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מנשה ישראל בטוניאשוילי ע"י ב"כ עו"ד אמנון גולן

החלטה

לפניי בקשה לעיון בתיק בית המשפט בהתאם לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים),
תשס"ג-2003.

רקע (עיקרי הדברים)

- ביום 14.01.2021, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של **תקיפה סתם; אימים; והסגת גבול פלילית** לפי סעיפים 192, 379, ו-447(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
- המבקשת**, שהינה נפגעת העבירה בתיק זה, הגישה בקשה לבית המשפט ביום 26.05.2021, ובקשות משלימות בימים 22.07.2021 ו-02.08.2021, ובהן היא עתרה לקבל גישה מלאה לתיק הנייר במערכת 'נט המשפט' ובכך להתעדכן באופן רציף בהתנהלות ההליך בתיק זה. לחילופין, עתרה המבקשת לכך שיותר לה לעיין בפרוטוקולים של הדיונים שהתקיימו עד כה, וכן להעביר לידי בא כוחה פרוטוקול של כל דיון עתידי, בכפוף לשיקול דעתה של המאשימה, אשר אין בו כדי לפגוע בהליך המשפטי.
- הסנגור** התנגד לבקשת המבקשת להמצאת החומרים המבוקשים, תוך שטען כי המבקשת הינה למעשה **עדת תביעה** בתיק זה, ומשכך חשיפתה לתיק עלולה לשבש הליכי משפט ועומדת בניגוד לסעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק סדר הדין הפלילי**"). לחילופין טען הסנגור כי ככל והמבקשת עומדת על בקשתה, אזי ההגנה לא תתנגד לבקשה ובלבד שכל חומר הקשור למבקשת יוסר מתיק בית המשפט. **המאשימה** הצטרפה להתנגדות הסנגור והטעימה כי בידי המבקשת להתעדכן בדבר פרטי ההליך באמצעות ובאמצעות מערכת המנ"ע (מערכת המידע לנפגעי עבירה).

דין והכרעה

4. נקודת המוצא לבחינת הבקשה הינה כי זכותו של כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט. זכות העיון נגזרת מעיקרון פומביות הדיון הקבוע בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, התשמ"ד-1984, ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב]. התשמ"ד-1984 (וראו לעניין זה גם, רע"א 1026/14 **יששכר רובין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.03.2014) להלן: "**עניין רובין**"). זוהי גם מגמתו של סעיף 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: "**התקנות**"), הקובע כך:

- (א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיין בתיק בית משפט (להלן - בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.
- (ב) בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.
- (ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבקש, לענינים של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה.
- (ו) החליט בית המשפט להתיר את העיון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת אמצעים למניעת זיהוים של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את היקף העיון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאבים הנדרשת מחייבת זאת.

5. בשלב הראשון לפי סעיף 4 לתקנות, נדרש בית המשפט לבדוק האם קיים איסור שבדין להמצאת המסמכים המבוקשים על ידי המבקש (וראו לעניין זה, רע"א 943/15 **אליין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 23.06.2015)). במידה ואין איסור על פי דין, הפסיקה קבעה כי ככלל יש לאפשר לעיין בתיקי בית המשפט, למעט במקרים שבהם יש סיבה המצדיקה למנוע זאת: "**בהיעדר הסבר קונקרטי באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים, יש לאפשר את העיון, שכן "מעקרון פומביות הדיון וחופש המידע נובע שבהיעדר טעם מיוחד המונע זאת רשאי כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט"** (ראו לעניין זה, בג"ץ 9474/00 **אליעזר גל נ' ראש-עיריית חיפה, עמרם מצנע**, נט(3) 714 (2004)). עוד יצוין, כי מבקש העיון אינו נדרש, כתנאי מוקדם לעיון, להצביע על זיקה או עניין אישי בתיק (**עניין רובין לעיל**).

6. עם זאת, זכות העיון אינה זכות אבסולוטית, ויש לאזנה אל מול זכויות ואינטרסים אחרים, כגון הפגיעה הפוטנציאלית לבעלי הדין בתיק, בצדדים שלישיים או באינטרס הציבורי, כמו גם שקילות סבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה. עוד יצוין, כי בית המשפט רשאי אף להתנות את העיון בתנאים, ולהורות על נקיטת אמצעים שיפחיתו את הפגיעה באינטרסים של בעלי הדין ושל צדדים שלישיים (**וראו עניין רובין לעיל**, וכן ראו, עע"מ 3195/18 **אורן יצחקיאן נ' המועצה המקומית שהם- רשות הרישוי לעסקים** (פורסם בנבו, 10.06.2019) להלן: "**עניין יצחקיאן**").

7. מכיוון שהכלל הינו המצאת המסמכים, אזי שעל המתנגד לעיון בהם, רובץ הנטל לשכנע את בית המשפט בקיומו של טעם ממשי, המצדיק את שלילת העיון ואף לספק הסבר קונקרטי ומפורט באשר לפגיעה העלולה להיגרם

כתוצאה מחשיפתם של המסמכים המבוקשים (עניין יצחקיאן לעיל).

8. מקום שבו נמצא כי ישנה פגיעה אפשרית שתגרם כתוצאה מחשיפת המסמכים, אזי כאמור, יש לערוך איזון בין הפגיעה האפשרית שתיגרם כתוצאה מהעיון, לבין זכות העיון המתבקשת בנסיבות העניין (ראו לעניין זה, רע"א 943/15 אליין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 23.06.2015)).

9. **ומן התם אל הכא, בכל הנוגע לבקשת המבקשת לקבל אישור גורף לעיון בתיק זה במערכת 'נט המשפט',** הרי שסעיף 4(א) לתקנות קובע (כאמור) כי: "כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיון בתיק בית משפט... **ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין**". בענייננו, סעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן: "**עד שטרם העיד - פרט לנאשם - לא יהא נוכח בגביית עדותו של עד אחר...**", תוך שהרציונל העומד מאחורי הדברים הינו למנוע אפשרות לזיהום עדויות (ראו לעניין זה, ע"פ 4936/11 משה ישועה נ' מדינת ישראל (נבו, 31.12.201); ות"פ (מחוזי י-ם) 28759-05-15 יהושע לובינסקי נ' מדינת ישראל (נבו, 02.11.201)). משכך, ברי, כי מתן אישור גורף למבקשת, שהינה עדת תביעה, לעיון בתיק בית המשפט דרך מערכת 'נט המשפט', כאשר שמיעת הראיות בתיק זה טרם החלה, עלול לסכל הלכה למעשה את התכלית העומדת מאחורי הוראת סעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי ולהוביל למצב שבו תיחשף המבקשת לחומרי חקירה בתיק ובהם לעדויות עדים אחרים, וזאת בטרם הלה העידה בפני בית המשפט. משכך, מצאתי כי היעדרות לבקשה גורפת זו בשלב זה אסורה על פי דין, ואין מקום להיעתר לה.

10. כך גם בכל הנוגע לבקשת המבקשת לקבל אישור גורף לקבלת כלל הפרוטוקולים העתידיים בתיק. אמנם המבקשת סייגה את בקשתה, כך שיינתן לה אישור לעיון רק בפרוטוקולים שאין בהם כדי לזהם את ההליך המשפטי, ובכפוף לשיקול דעתה של המאשימה, ואולם אף בקשה זו מרחיקת לכת היא. ראשית, נראה כי המבקשת עותרת להלכה למעשה להעניק למאשימה את שיקול הדעת והסמכות להעברת חומרים לפי סעיף 4 לתקנות (באשר לפרוטוקולים עתידיים), וזאת על אף שהמחוקק מסר סמכות זו מפורשות לבית המשפט. ושנית, בבואו של בית המשפט ליתן החלטתו באשר למסירת החומרים המבוקשים עליו ליתן דעתו מעבר לחשש לזיהום העדויות שהוזכר לעיל, למגוון רחב של שיקולים ובהם לפגיעה בפרטיות; לאינטרס הציבורי; ולמשאבים הנדרשים לצורך חשיפת הפרוטוקולים וכד'. ואולם, נוכח העובדה כי המדובר בפרוטוקולים עתידיים, כאשר ברי, כי לבית משפט לא ניתנה הנבואה, אזי, שלא ניתן לשקול שיקולים אלו בטרם עת, ומשכך לא ניתן להיעתר גם לבקשה זו בשלב זה.

11. עם זאת, בכל הנוגע לבקשת המבקשת לעיון בפרוטוקולים מהדיונים שהתקיימו עד כה, אזי, עיון באותם פרוטוקולים מעלה כי קבלת הבקשה אינה סותרת כל דין, מה גם שהצדדים לא טענו זאת. כך גם עיון בפרוטוקולים הוביל אותי לכלל דעה כי לנאשם או לאינטרס הציבורי לא יגרם כל נזק מיוחד מחשיפתם. באותם הפרוטוקולים המבוקשים אין פגיעה חמורה ולא מידתית בפרטיותו של הנאשם או של כל אדם אחר. כמו כן, סבורתני כי אין בחשיפתם באמצעות מזכירות בית המשפט, משום הקצאת משאבים לא סבירה. בנוסף לכך, יש לזכור כי בענייננו המבקשת הינו נפגעת העבירה, אשר לה זכויות קנויות רבות יותר מאשר לאדם אחר בכל הנוגע לעיון בתיק (וראו לעניין זה, חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, וכן, ע"פ 541/20 פלואי נ' מדינת ישראל (נבו, 03.08.2020)). יתרה מכך, אף הסנגור לא התנגד להלכה למעשה לבקשת המבקשת לעיון בתיק, ובלבד שהחומר הקשור למבקשת יוסר מתיק בית המשפט למניעת זיהום ההליך (תוך שכאמור, לא מצאתי כי יש בפרוטוקולים אלה מידע או חומר הקשור למבקשת).

12. מכל האמור עד כה, לא מצאתי סיבה של ממש שלא להיעתר לבקשת המבקשת בעניין זה, ומשכך הריני מתירה למבקשת לעיון בפרוטוקולים מהימים 21.04.2021; 14.06.2021; 11.07.2021, באמצעות מזכירות בית משפט

השלום בקרית גת.

13. **סוף דבר**, לא מצאתי לקבל את עתירת המבקשת לקבל אישור גורף לעיין בתיק זה באמצעות מערכת 'נט המשפט', או להורות למאשימה להעביר כל פרוטוקול עתידי לידי המבקשת (בהתאם לשיקול דעתה ובכפוף למניעת זיהום ההליך המשפטי). עם זאת, מצאתי להתיר למבקשת לעיין בפרוטוקולים מהימים 21.04.2021 ; 14.06.2021 ; 11.07.2021.

העתק ההחלטה ישלח לבאי כוח הצדדים ולמבקשת.

ניתנה היום, כ"ה אב תשפ"א, 03 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.